

Vážení předsedové oddílů a členové ČSMP,

dovolte mi prosím, abych Vás informoval o situaci ve vedení našeho svazu, která mě zneklidňuje. Cítím potřebu upozornit Vás na nedostatky ve fungování výkonného výboru (VV ČSMP), kterého jsem členem teprve rok a půl a z jistých důvodů už přesto začínám postrádat smysl v dalším pokračování ve funkci. Rád bych Vám přiblížil mou aktuální pozici vzhledem k mým cílům při kandidatuře na člena výkonného výboru, upozorním na jeden z hlavních problémů správného fungování svazu, který vidím ve střetu zájmů a duplicitě funkcí některých členů vedení a dovolím si kritické vyjádření ohledně práce složek svazu, jako je například sportovní sekce tedy tzv. Komise vrcholového sportu (KVS), ale i co se týká transparentnosti a tím i důvěryhodnosti práce svazu, jako celku.

Na podzim roku 2016, krátce po Olympijských hrách v Riu, kdy jsem už přemýšlel o konci aktivní reprezentační kariéry a kdy jsem otevřeně mluvil o svých dalších plánech, jak být modernímu pětiboji dále nápomocný, dostal jsem nabídku kandidovat na člena VV ČSMP, kterou jsem po dlouhé rozvaze, s obavou, jestli to budu především časově zvládat, přijal. Mým cílem bylo pokračovat v intenzivní práci na pozitivní propagaci moderního pětiboje v ČR, kterou jsem započal už před více než patnácti lety, a která začala mít větší účinek po mé účasti na olympijských hrách v Pekingu, ale především po zisku zlaté medaile v Londýně 2012.

Díky tomuto úspěchu se otevřelo mnoho příležitostí, jak posílit práci na rozvoji a zviditelnění našeho (do té doby spíše okrajově vnímaného) sportovního odvětví, ale také přivést k modernímu pětiboji silnou skupinu zájemců mezi dětmi a jejich rodiči, stejně jako dlouhodobé, silné a solidní partnery a sponzory z řad soukromých firem, o které je v dnešní době nutno opřít významnou část rozpočtu každé úspěšné sportovní organizace. Sám jsem byl v marketingových aktivitách velmi činný, vždy jen s minimální podporou svazu a často navzdory jeho představitelům. Investoval jsem v tomto směru hodně času, úsilí i vlastních financí na to, abych se v soukromém sektoru prosadil. Často se mi investice sotva vrátily, ale občas práce přinesla velmi zajímavý efekt. V souvislosti s mými zkušenostmi v této oblasti jsem byl krátce po mém zvolení do funkce člena VV ČSMP ustanoven manažerem reprezentačního družstva a byl jsem tím přijat v roli člověka zodpovědného za komunikaci s PR agenturou, marketing, případně za oslovování a aktivaci sponzorů a partnerů svazu.

Tuto činnost jsem se snažil vykonávat nejlépe, jak mi to můj volný čas umožnil a dokonce jsem investoval vlastní finance například na podporu sociálních sítí svazu, vědom si toho, že ČSMP v současnosti nemá mnoho, co by případným obchodním partnerům nabídl. Zároveň vím, že finance svazu vkládané do PR spolupráce v oblasti mediální podpory jsou na spodní hranici toho, abychom nějakou agenturu vůbec získali. Zásadní roli zde opět hrála moje soukromá PR aktivita, která s moderním pětibojem často úzce souvisí, je dlouhodobě vysoká, mnohokrát převyšuje rámec mých povinností a zcela pragmaticky je proto spolupráce se svazem pro agenturu (z hlediska nutných vstupů) levnější. Po mém odchodu z reprezentace bude navíc pro udržení mediální pozornosti věnované modernímu pětiboji potřeba tyto investice ještě navýšit. Moje nadšení vykonávat tento poměrně značný objem práce zcela

zdarma však postupně vyprchalo, především kvůli většinové neochotě vedení svazu v této oblasti výrazněji investovat a nést případná rizika tohoto podnikání. Nedostal jsem na tuto činnost žádný rozpočet a proto, jak víte, jsem se vzhledem k uvedenému rozhodl na funkci manažera reprezentace koncem ložského roku rezignovat. Toto jsou některé z důvodů, proč přemýšlím, jestli je moje setrvání ve funkci člena VV ČSMP nadále opodstatněné.

Stále mám v úmyslu českému pětiboji pomáhat na všech úrovních a přispívat k jeho rozvoji. Nevzdávám se například snu o pořádání alespoň jednoho pravidelně se opakujícího, mezinárodního závodu v moderním pětiboji na území ČR na té nejvyšší úrovni po stránce sportovní, organizační, i co se týká mediálního zpracování a přístupnosti fanouškům. Je pro mne jen těžko přijatelné, že se u nás neorganizuje žádný závod v moderním pětiboji, s výjimkou Memoriálu Milana Kadlece pro juniory. Tím z mého pohledu svaz dlouhodobě neplní jeden ze svých základních úkolů, o absenci Mistrovství České republiky ani nemluví, to se po více než dvanácti letech snad bude konat příští rok. Na moje vlastní projekty spojené s takovou podporou moderního pětiboje u nás mi ale poslední dobou nezbýval žádný čas a proto mě láká myšlenka, jít dál pouze vlastní cestou mimo strukturu vedení ČSMP.

Dalším důvodem, proč jsem kandidoval do VV ČSMP byla chuť podílet se na řízení dění v českém moderním pětiboji, prosazovat pozitivní změny a přispívat vlastní prací za symbolickou odměnu, zkušenostmi a názory ke zlepšování konkurenceschopnosti našeho odvětví mezi ostatními sporty a vytvářet podmínky pro úspěchy naší reprezentace na světových soutěžích. Sám, jako bývalý pětibojař, rozumím potřebám dnešních sportovců na té nejvyšší úrovni a důsledně hájím jejich zájmy, protože tvrdím, že zájmy svazů by měly být vždy ve shodě se zájmy sportovců. Tuto moji pozici a povinnost posiluje i fakt, že jsem byl ostatními olympioniky zvolen předsedou komise sportovců Českého olympijského výboru, která byla právě pro tyto účely zřízena. Často narážím na stav, kdy vedoucí funkcionáři kladou zájmy institucionální nebo dokonce zájmy vlastní před potřeby sportovců a jejich trenérů, čímž jdou podle mého názoru proti svému fundamentálnímu poslání.

K mému překvapení jsem pocítil, že tento můj názorový směr je v současném vedení svazu menšinový až ojedinělý a tím, že jsem trval na svém, jsem se tedy neplánovaně ocitl v opozici vůči současnému vedení. To ovšem není role, ve které bych vnímal vlastní aktivitu za efektivní. K nejvýraznějším neshodám mezi mnou a většinou v rámci VV ČSMP dochází ve spojitosti se způsobem práce Komise vrcholového sportu, která mj. navrhuje sportovce do reprezentace, nominace sportovců na soutěže a reprezentační soustředění nebo samotná nominační kritéria a další záležitosti.

Hlavním problémem projednávání těchto záležitostí přitom není (jindy zdravý) názorový rozpor, ale střet zájmů a duplicita funkcí dvou členů VV ČSMP, kteří jsou současně členy KVS a VV a proto tedy hlasují o daných návrzích dvakrát. S předem uzavřenou (a veřejně deklarovanou) dohodou o spolupráci mezi předsedou ČSMP a předsedou KVS mají tedy vzájemnou podporu tří rozhodujících hlasů z pěti. Nenamítám nic proti řízení svazu zástupci většiny, ale v okamžiku, kdy tímto selhává základní kontrolní mechanismus, který má zajistit hlasování na dvou nezávislých úrovních, pak musím protestovat. Další střety zájmů jsou evidentní například na pozici vedoucího skupiny pro organizování závodů ČSMP, kterým se

na vlastní návrh nechal zvolit současný předseda ČSMP (bez výběrového řízení), nebo dvojice manželů v pětičlenné KVS.

Několik obecných výhrad mám k fungování zmiňované KVS, která je autorem stávajících nominačních kritérií. Ta jsou podle (zdaleka nejen mého) názoru příliš neurčitá, velmi široce pojatá, nejsou v praxi nijak závazná a dávají jejím členům téměř neomezenou pravomoc nominovat na soutěže i další reprezentační akce kohokoli. Je pro mne také těžko pochopitelné, proč KVS brání početně vzácným českým pětibojařům v účasti na mezinárodních soutěžích, nárokováním a lpěním na plnění kritérií nutných pro vstup do reprezentace, která je v našich podmínkách i vůči MŠMT formalitou. V souvislosti s dříve uvedeným faktem, že ČSMP nepořádá na území ČR žádný závod v moderním pětiboji, to považuji za absurdní. V této souvislosti jsem také pro, aby měli závodníci a jejich osobní trenéři možnost hradit si případné výjezdy na zahraniční soutěže z vlastních zdrojů a aby se tím otevřel prostor dalším sportovcům v pětiboji závodit, což bývá pro většinu hlavní motivací a není pak tato možnost ovlivněna rozpočtem svazu, který nemáme pod kontrolou.

Kvalitních závodů v moderním pětiboji není ve světě mnoho a o to víc mne mrzí fakt, že ČSMP ani zdaleka nenaplnuje národní kvóty pro účast na světových pohárech, MS a ME a dalších akcích, kde mohou především mladí závodníci získávat nenahraditelné zkušenosti. Pojetí plánování akcí a rozpočtu reprezentací je také poměrně nevyvážené, když několik málo sportovců využívá dlouhých a nákladných tréninkových kempů v zahraničí, zatímco jiní se často nedočkají ani možnosti startovat na soutěžích, o které ti nejlepší nemají zájem. Tyto a další podobné postoje ale v současnosti nejsem schopen sám prosazovat.

V posledních letech se výrazně zvýšila členská základna ČSMP v mládežnických kategoriích ve dvojboji, trojboji a čtyřboji, což je skvělé. Není ovšem náhodou, že počet dospělých pětibojařů je stále stejný nebo spíše klesá, podobně jako jejich úspěšnost. Příčinu vidím právě v nesprávné filosofii a přístupu některých vedoucích trenérů a funkcionářů.

Jak jsem již popsal, moje současná pozice, která stojí mimo těsnou většinu ve VV mi tedy nepřináší radost ani příliš mnoho pracovního uspokojení. Ze stejných důvodů, především tedy kvůli takto omezeným možnostem chod svazu účinně ovlivňovat, odstoupil v březnu z VV Michal Michalík, který mimochodem získal při volbě členů VV nejvíce Vašich hlasů a jako jeden z mála nezávislých, odcházel po pěti letech značně otráven a unaven.

Opozice současnému vedení se navíc často setkává s obstrukcemi. Valná hromada je nejvyšší instancí ČSMP a je obvyklé, že krátce po zahájení schvaluje na návrh VV mj. i program jednání a další náležitosti. Pozastavuji se nad tím, že VV ČSMP striktně vyžaduje návrhy na program jednání VH měsíc předem a lpí na tom, aby si členové tento termín hlídali přesně s takovým předstihem, dokonce s přesností na hodiny. Spousta problémů se během měsíce vyřeší a některé nové vzniknou. Tento postup je proto nejen velmi nepružný, pomalý a neefektivní, ale především má jasný účel zpomalit nebo zastavit oponenty současnému vedení. Toto jednání pak nebudí důvěru, přispívá k napjaté a nepříjemné náladě a odrazuje mnoho nadšenců a dobrovolníků, kteří přicházejí modernímu pětiboji pomáhat.

Také s Vámi chci sdílet svůj názor na financování svazu, které je zřejmě funkční, ale jeví se mi jako velmi netransparentní. Materiály, které se k mým rukám dostávají považuji za nedostatečné. Netvrdím, že se děje něco nezákonného (předpokládám, že ne), ale ze své pozice si připadám nepatříčně, pokud musím o další doplňující informace prosit. Doteď jsem například neviděl vyúčtování mezinárodních soutěží UIPM, které loni ČSMP organizoval. Mým ideálem je financování svazu publikované na webových stránkách, po vzoru jiných veřejných institucí.

Posledním významným důvodem, proč seriózně zvažuji odchod z mé funkce se týká nejvyššího představitele ČSMP. I přes jeho neoddiskutovatelné zásluhy na poli každoročního organizování závodů Českého poháru mládeže nebo příležitostných mezinárodních závodů UIPM i další zásluhy, mi snad současný předseda odpustí, když zkonstatuji, že ve vedení ČSMP z mého pohledu chybí jasně definovaný, dlouhodobý cíl směřování a že zde postrádám osobnost, kterou bych mohl následovat.

Ať už bude na volné místo pátého člena VV ČSMP zvolen kdokoli, nelze předpokládat výraznou změnu nastaveného kurzu svazu. Proto bych rád tímto dopisem apeloval na Vaš aktivní přístup v řešení otázek spojených se současným a budoucím stavem řízení ČSMP a zdůraznil všeobecný zájem nás všech na odstranění nejvýraznějších střetů zájmů a podporu nezávislosti členů ve výkonných orgánech svazu a tím i zajištění základních kontrolních mechanismů.

Vše si nechám projít hlavou a svou rezignaci ještě zvážím. Budu rád za každou reakci, která mi pomůže správně se rozhodnout. Těším se na Vás na nadcházejícím jednání valné hromady a přeji hodně štěstí, úspěchů a dobré nálady při Vaší práci.

Se sportovním pozdravem,

David Svoboda.

člen VV ČSMP